

Briefing

Mars 2009 Nr. 71

Briefing

Briefingmaterial

Skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsängen 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller ordforande@sgsresa.nu

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kålarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: elly.mattsson@telia.com

Resmästaren:

Vår Resmästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Sista materialdag för nästa nr. är 13 juni 2009.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.nu

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebbathoren@telia.com

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
0243-22 85 88
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har ordet ...	14	En händelserik Österrikeresa
6	En guldgruva att upptäcka	17	Skomer Island
6	Nya medlemmar	19	Indianer och ruiner i Ecuadors Amazonas del 2
7	Avliden medlem	22	Att köpa souvenirer
8	Vykortshälsningar	24	Resemästarens sidor
10	Ett litet divertissemang m.a.a. SGS 20 år		

*Glöm inte att betala
medlemsavgiften för 2009!*

Ordinarie medlem 200:-

Familjemedlem 75:-

Betalas till plusgiro: 429 14 52-3

Förstasidesbilden

Ett magiskt ögonblick när Pitcairn dyker upp i soluppgången - en bild från SGS-resan till Pitcairn.

Foto: Eva Gezelius

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Värmöte på Hållandsgården

Till vårens SGS-möte gick inbjudan ut redan i decembernumret av Briefing. Det var nödvändigt för att vi skulle kunna boka de tågbiljetter som kunde vara en del i resan. Det kommer att vara ett gäng som reser från såväl Malmö som Göteborg och Stockholm och det kommer säkert att bli en rolig upplevelse bara det. Med det här numret går inbjudan ut på nytt. Den här gången kan man inte hänga på "SGS-tåget" men det går naturligtvis att vara med på mötet och själv ordna transporten. Flera kommer att åka bil för att utnyttja tillfället att se mer av det vackra landskapet och säkert kommer många också med flyg eller tåg. Jag hoppas verkligen att många anmäler sig till det här lite extra långa och innehållsrika mötet! Det är inte troligt att vi återkommer till Jämtland på mången god dag!

Anmäl dig alltså till värmötet och hitta ett bra sätt att resa dit. Visserligen kan du inte anmäla dig till tågresan via SGS nu, men det går naturligtvis att beställa tågresa direkt hos SJ! Gör det! Kommer du med tåget till Järpen kl 8.00 på fredag morgon så finns det buss från Järpen till Hållandsgården. Kommer du annan tid finns alltid taxi att beställa.

Minnen från en resa

Under de sista skälvande dagarna av 2008 gjordes en resa som bland alla otroliga och spännande SGS-resor som har genomförts nog ändå måste räknas som en av de mer osannolika. Jag tänker då på resan till Pitcairn. Det var länge sedan idén föddes och det var nog inte så många, mig inkluderad, som trodde att det skulle vara möjligt att genomföra den. Att tillräckligt många skulle vilja och kunna lägga så mycket pengar på ett så pass udda resmål var en tveksamhet och att den över huvud taget skulle gå att arrangera föreföll inte troligt. Men se, resan blev av och det fanns till och med en liten väntelista. Utan Lottas och Anders Källgårds stora arbete med förberedelser och planering så hade det varit omöjligt och alla vi som fick chansen att komma till Pitcairn är skyldiga dem ett stort, stort tack!

Efter varje resa finns mängder av tankar och minnen att bearbeta och det gäller verkligen den här resan i mycket stor utsträckning. Alla med intresse för Pitcairn vet naturligtvis att de har genomlidit en ovanligt svår period med rättegångar och fängelsestraff som i väldigt stor utsträckning har påverkat livet i det lilla, isolerade samhället. Det var

naturligtvis inget som vi diskuterade med våra respektive värdfamiljer, även om vi pratade mycket med dem om hur livet kunde gestalta sig under så isolerade omständigheter. Men vi pratade mycket med varandra om det under tiden på ön och alla funderar säkert fortfarande över deras situation. Det kändes också extra starkt och sorgligt när vi for, att ta farväl av "våra" familjer, för chansen att vi kommer att träffa dem igen eller återkomma till Pitcairn måste vara mycket, mycket liten. Som tur är finns goda möjligheter att följa utvecklingen på Pitcairn genom alla de olika kanaler som finns tillgängliga via internet. Vi kan bara önska dem alla lycka i framtiden och hoppas att öns befolkning så sakteliga kan växa och skapa ett ännu mer bärkraftigt samhälle.

Föreningen inför 2009

Det här året börjar med flera utmaningar och spännande händelser. Vi lyckas skicka ett nytt gäng på en resa på Donau och inte den här gången heller fick alla plats som ville komma med. Otroligt! Det "långväga" vårmötet i Jämtland

är ett riktigt vågspelel och jag hoppas verkligen att alla SGS:are visar att ni inte är rädda för att resa! För inte kan det väl vara så heller? För att verksamheten under året och vidare framöver ska bli så bra som vi väl alla önskar hoppas jag att vi alla hjälps åt och drar vårt strå till stacken. Du som till att börja med inte har betalat din medlemsavgift för 2009, gör det omedelbart så slipper föreningen onödiga utgifter för att påminna dig och vår kassör får ett lättare arbete.

Briefing befinner sig i en brytningstid och det är viktigare än någonsin att alla ställer upp och skickar in bidrag. Tänk på att vi bara i undantagsfall kan ta emot annan text än sådan som kan skickas in "digitalt" och att kortare texter är lättare för redaktören att använda och oftast också intressantare att läsa!

Alla andra tankar och förslag som kan göra föreningens verksamhet bättre tar vi alla i styrelsen emot med öppna armar! Vi har Briefing, våra träffar och våra resor – du har säkert någon idé om hur det skulle kunna utvecklas ännu lite till! Glad vår och väl mött på Hallandsgården!

En guldgruva att upptäcka!

Text: Anders Gezelius

Sveriges television har ett mycket spännande arkiv med gamla filmer och mycket av det är möjligt att titta på direkt via Internet. Ett tips som jag såg i en tidskrift och hade mycket glädje av var några filmer av Rolf Blomberg. Gör så här för att hitta fram om du inte varit där tidigare: Gå till SVT:s hemsida: www.svt.se och klicka sedan på länken Öppet arkiv på Startsidan.

När du kommit dit är det enklast att söka på Rolf Blomberg och då visas ett antal filmer. Titta på alla, men för mig var det allra roligast att se filmen En svensk skogskarl på Borneo, som berättade om Eric Lundqvist. Det här arkivet är verkligen en guldgruva och man kan söka på mycket annat som till exempel ett inslag med Sten Bergman hos Lennart Hyland!

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Sverker Jonsson och Britt Kvist
Gamla Landsvägen 13
131 47 Nacka

Anita & Orvar Svensson
Mantalsvägen 93
187 45 TÄBY

Anne Jung
Norrevej 5
DK 3070 Snekkersten Danmark

Harriet Axén
Rörshyttan 126
770 71 Stjärnsund

Helena & Per Hernblom
Aspavägen 9
643 96 Julita

Per Anders Björklund
Rörshyttan 126
770 71 Stjärnsund

Leif Thänell
Strandgatan 10
280 22 Vittsjö

Berit Hansen
Kopparslagaregatan 3
280 22 Vittsjö

Marianne & Nils Erik Wallén
Staketgatan 29
803 23 Gävle

Per-Olof Sandqvist
Fredriksdalsvägen 12 B
802 67 Gävle

Ingela Osvald Lundgren
Dr Svedbergsgata 2
434 32 Kungsbacka

Ingegerd & Jan-Olof Johansson
Jollegatan 7
234 42 Lomma

Monika Kähr
Salagatan 15 A
753 30 Uppsala

Edith Steen-Andersen
Strandvej 1 A
DK-6400 Sønderborg, Danmark

Eva & Leif Danielsson
Joel Haugardsgatan 3
696 31 Askersund

Mona & Rolf Ljung
Äppleg 3
234 37 Lomma

Carina Andersson
Fredrikslundsgatan 47
382 37 Nybro

Birgitta Lindfors
Vevde 136
730 71 Salbohed

Maivor Gustafsson
Tjärhovsgatan 6
116 21 Stockholm

Mårten Näslund
Vevde 136
730 71 Salbohed

Yvonne Brunlid
Prästavägen 661
260 40 Viken

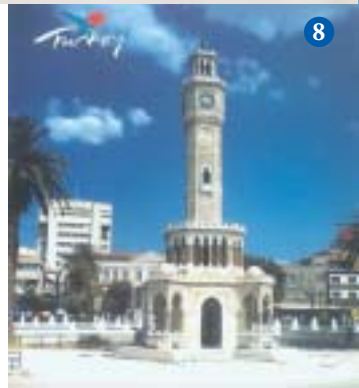
Marianne Karlsson
Brommagatan 18
254 38 Helsingborg

Avliden medlem i SGS

SGS deltar i sorgen efter den avlidne medlemmen

Sven Holmgren, Göteborg. Till hans minne har
föreningen planterat träd i Vi-skogen.

(1) El Chaltén 081129

Det går mot sommar här på södra jordklotet. Fläder, syren, gullregn mm blommar. Vi tar oss runt Argentina på en månad med flyg och buss. Har besökt de väldiga Iguacufallen, vindstrikten, nationalparker, saltöknar. mm. Här i Patagonien gör vi vandringar bland häftiga berg o. glaciärer. Har sett ett fantastiskt djurliv med bl.a valar. pingviner, sjöelefanter. Hälsningar Kristina och Erik.

(2) Nordkorea

Hej! Jag bugar, bugar och bugar. För statyer, vaxfigurer och för den döde själv (Kim Il Sung) Hälsningar från Nordkorea - ett bisarrt land! Ing-Marie Henningsson.

(3) Madagaskar

Hej alla glada SGS-are! Jag är på Madagaskar högt uppe i regnskogen. Där hälsar vi på hos de ljuvligt söta lemurerna. Vi har träffat 17 olika arter och 132 olika fåglar. En toppenresa med Isak Isaksson, Äventyrsresor. Nästa resa blir till Guatemala. Vi hörs igen! Marie-Louise Hultin.

(4) Costa Rica 19/11 2008

Hälsningar från ett blött och stormigt, men vänligt, Monteverde. Margareta & Dag.

(5) Pitcairn 2008-12-13

Så är också Pitcairn en plats på kartan för SGS-resor. Vi ar haft en innehållsrik resa hit och nu har vi fina dagar på ön. Alla som blev kvar hemma har en anledning att vara avundsjuka. Eva & Anders Gezelius, Marie Dahlström, Birgitta Lindblad, Birgitta Klevfeldt, Anders Källgård, Anita Ström, Per Armstrong, Bo Bengtsson, Gunilla Riska, Birgitta Lindfors, Märten Näslund, Nils-Åke Eriksson.

(6) Mekongdeltat

Hej alla SGS-are Vi har nu avverkat Mekongfloden från Kina via Laos och Kambodja Liu till Vietnam. Allt från snöoväder och vägras till tryckande hetta har vi upplevt. Hälsningar från Eva Knutson och Ann Lundén.

(7) Egypten

Hälsningar från världens största tempel och en skön kryssning på Nilen. Faraos hämnd har inte drabbat oss. Marianne och Stig.

(8) Bursa 31/12-08

Hej! Vi har gjort en liten tur i västra Turkiet. Istanbul - Eskisehir - Denizli - Selcuk (Efesos) - Izmir - Bursa. Imorgon far vi nog tillbaka till Istanbul. Ganska kyligt men sädesärlor på vissa håll. Österut är det riktigt kallt. Greetings - "Eje" o Bengt Cederfelt.

Ett litet divertissemang m.a.a. SGS 20 år.

Text: Anders Gezelius

På 20-årsjubileet försökte jag bidra till muntrationerna med ett litet knippe sånger där jag fått hjälp med melodierna av några musikaliska personligheter av större dignitet och sedan i större eller mindre utsträckning "modifierat" texterna för att passa i sammanhanget.

Jag har fått flera förfrågningar om texterna, så här kommer de, med uppgift om originalen och några korta ord om tanken bakom var och en. I någon mån kan åtminstone de första sångerna ses som en själs utveckling från icke-rese-när via resenär till SGS:are, men sedan spårar det naturligtvis ur i rent själv-förhållande – det var ju trots allt fråga om ett jubileum!

1. Jag längtar till Italien av Birger Sjöberg

*Jag längtar till Italien, jag längtar mer än så
Jag längtar till varenda plats jag inte varit på
Jag sparar och jag gnider
Och omgivningen lider
Det är nå nting som många aldrig nå nsin kan förstå*

*Jag längtar till Italien, jag drömde härom da'n
Så intensivt att chefen röt till som en orkan
Du tror du får semester
Men jag vet nog att bäst är
Att ta och binda fast dig invid en äktsvensk gran*

Så blir det ändå dags för vår "hjalte" att ge sig iväg på en resa och då kan det ju bli ungefär så här:

2. Sjösala vals av Evert Taube

*Rönnerdal han skuttar med ett vrål ur sin säng
Herre Gud i himlen, hans plan går ju nio
Väckarklockan strejka nu får han ett fläng
Han har inte tid med nå'n jädrans refräng
Taxin står och väntar och taxametern går
Han river åt sig väskan och sticker som han står
Och se så många saker han råka glömma kvar på
sängen
Passet, biljetterna, pengar och medicin*

Men han kommer ändå dit han ska, hur det nu gick till och väl där träffar han, precis som andra, sina reskamrater och inte minst sin guide!

3. Omkring tiggarn´ från Loussa av Dan Andersson och melodi av Gunde Johansson

*Omkring guiden från Borås stod vi alla i en ring
Och försökte fatta vad som var på gång
Vi som stod i bakre ledet hörde nästan ingenting
Men jag tror han talte hela natten lång
"Det finns något bortom bergen, bortom baren där
till höger
Det finns något bakom hörnet så ni måste se er för
Hör ni nå'n som går och viskar, går och lockar er och
beder
Ska ni inte följa med nå'n annan än er arrangör!"*

Inte alla, men många upptäcker att det bakom fasaderna som visas upp finns ett annat liv, ett större äventyr, en annan verklighet. För många kan det kanske vara första steget mot SGS! Med ursäkter till Ving och Apollo!

4. Så lunka vi så småningom av C-M Bellman

*Så lunka vi så småningom
Till nästa lilla sevårdhet*

När guiden ropar "Skynda, kom!"

Så var det en som smet

Och tog sig ut på egen hand

Att vandra i en okänd trakt

Och upptäckte ett annat land

Än turistbroschyren sagt

Tycker du att Apollo är mindre bra

Och att inte Ving är nå't att ha

Bara hit, bara dit, bara fläng, bara stress

Gå med i SGS

Ute på en resa finns många glädjeämnen, men också en och annan skyldighet. Som t.ex. att skriva vykort. Somliga tycks älska det och vissa är veritabla virtuoser medan andra, som under-teknad, tycker att det är en ren och skär plåga! (Men jag gillar att få vykort!)

5. Jag har skrivit till min flicka. Evert Taube dyker upp igen.

Jag har skrivit till min flicka, jag har skrivit till min vän

Jag har skrivit till min mor och bror och syster

Jag har skrivit kort till jobbet, jag har skrivit kort till dig

Jag har skrivit kort till Kurt och Sven och Stig

Jag har skrivit kort till Lena, jag har skrivit till Sofie

Till Helén och Bengt och Bo och Klas och Göran

Jag har skrivit till Per-Erik, Ann-Katrin och Jonatan

Så nu hoppas jag att korten kommer fram

Jag har skrivit långt och vackert till Marie och Madeleine

Till Nils, Alf, Ulf, Ralf, Rolf, Anna och Jan-Stefan

Hela tjocka feta släkten har fått samma jäkla kort

Så nu får jag säkert höra vad jag gjort

Men vi längtar ju alltid ut så det blir en lovsång till förberedelsen och uppladdningen inför en SGS-resa

6. Annie's song av John Denver

Du fyller din kappsäck

Med allt du behöver

Med pengar och visum

Med biljetter och pass

Du stoppar ner kläder

För alla slags väder

För det är dags för en resa

Med SGS

Inte *alla* reskamrater på *alla* resor kan man älska *hela* tiden även om en SGS-resa för det mesta brukar vara väldigt trivsamt. I nästa visa har nog vår "hjalte" haft otur och råkat ut för en resa där de flesta "avatarer" fanns representerade – och likafullt tycks han ha haft det bra! Ni får tänka er refrängen efter varje vers – och de är ganska många!

7. 34:an, ursprungligen av Stuart Hamblen, men mest känd i Olle Adolphssons version

Denna resa har nu pågått snart i fyra veckors tid

Det har varit vin och vatten, äventyr och stilla frid

Det har varit upp i ottan, det har varit sent till söngs

Det har varit fria vidder, myller där vi stått och

trängts

Refräng:

Men nu är det slut på den här resan

Ja, nu är vi hemma inom kort

Men så fort vi kommit dit

Vill vi genast resa bort

Så vi tar farväl av alla

Som vi levtt med dessa dar

Men nu är det nästan slut

Och snart finns bara minnen kvar

Med på resan har det varit folk av allehanda slag

Och de flesta var det fel på - ja, på alla utom jag

Det var hon som alltid, alltid kom för sent varenda gång

Det var han som i alla lägen krävde nattligt håll i gång

Varje gång vi skulle äta var det alltid samma sak

Det var en som hamna först och nästan gjorde tabberas
Och så var det han som alltid blixtnabbt tog tre
snabba kliv
Och alltid hamnade emellan varje kamera och motiv

När vi satte oss i bussen hamna vissa jämt längst
fram
Och vi andra satt där bak och studsade runt och svalde
damm
När vi sett och fått berättat om den plats där vi just
var
Kom hundra frågor till vår guide från en så vi vackert
fick bli kvar

Och så hade jag problem förstås med min rumskam-
rat
Så fort jag försökte sova satte snarkningarna fart
Och vid 3-tiden så klev han upp minsann och plocka
fram
Allt han packat i små plastpåsar som prasslade som
skam

Det var de som hela tiden tycktes va´nå´n annan-
stans
Och bara pratade om hemma som om det här landet
inte fanns
Tänk, de prata hela tiden vitt och brett och utan band
Om alla andra hav de skådat varje gång de såg en
strand

Det har varit alltför varmt och alltför kallt och alltför
stort
Alltför litet alltför slitet alltför långsamt, alltför fort
Alltför långt och alltför kort och alltför fel och alltför
rätt
Så på det hela taget har vi haft det bra på alla sätt

Så här långt komna blev det mer navelskådande
och inledningsvis en liten hyllningsvisa till den
kära styrelsen.

8. Balladen om censuren (märkligt melodival!) av Cornelis Wreeswijk

En liten hyllningsvisa till den kära styrelsen

Som jobbar och som sliter och står i som bara den
Själv ska jag föra ordet och det är nog allt jag för
För det som ska göras är det Kristina som gör
Och Magnus skriver protokoll
Och Kerstin har samma roll
En samling utav prima ull – och allt sker med finesse
Det låter som en saga men se det är SGS

När det sedan gäller pengar finns ingen någonstans
Som väran kära Ebba som sköter allt med glans
Och när hon är långt borta så träder Kent i tjänst
Med samma lugna sinne och samma glada spänst
Och så förstås vår redaktris
Gunnel – bäst på alla vis
En samling ...

Vår klubbmästare Gunnar han ställer och han styr
Och Lotta ordnar listigt våra reseäventyr
Och Elly håller koll på adresserna vi har
Och Bengt får ta han om det som se´n blir kvar
Där ser ni vilka stjärnor som
Var kallade och också kom
En samling utav ...

Och så dags för ett ohämmat självförhållande.
Också här kan man stoppa in refrängen när man
tycker att det passar!

9. Freigh Train eller Till SJ som Stefan Demert gjorde som svensk version

*Har du resor som passion
Från vår civilisation
Bort från varda´ns jäkt och stress
Gå med i SGS*

Refräng:

*SGS-föreningen
Fyller år – Hurra för den
Än finns många resmål kvar
Nu packar vi och drar!*

*Packa ner och förbered
Vaccinera varje led
Och studera varje rad
Om land och folk och stad*

När du så har kommit ner
Vill du veta mer och mer
Fråga så om allt du ser
Tills guiden segnar ner

Åter hemma, brun och grann
Bjud in alla som du kan
Visa bilder utan slut
Så länge nå'n står ut

Till slut finns bara några kvar
De enda vänner som du har
Det är resevärldens ess
Just vi i SGS

Sist och slutligen ett något mera djupt känt
uttryck för längtan ut och bort och kanske en
liten fundering om vad det egentligen som gör
att vi aldrig kan få nog. Valet av melodi var
tämligen självklart!

10. Öppna landskap av Ulf Lundell

Vi trivs bäst i fjärran länder
Allra helst långt hemifrån
Många månader om året
Om vi bara hade råd
Vi trivs bäst i fjärran länder
Och vi reser nog rätt snart
Dit språket inte kan förstås
Men låter underbart
Så nu köper vi ett gott glas öl
Av nå'n främmande och okänd sort
Och dricker det med välbehag
Och drömmer oss långt bort
Vi trivs bäst i fjärran länder
Allra helst långt hemifrån

Vi trivs bäst där havet svallar
Eller regnskogen står tät
Där man ännu lever sina liv som deras fäder lärt
Vi trivs bäst bland berg och höjder
Med luften klar och ren
Eller samlade i öknars sand
Nå'stans i eldens sken

Där vi lyssnar till en trummas ljud
Eller grodors och cikadors sång
Och känner nå'nstans inom oss
Hur allting var en gång
Vi trivs bäst i fjärran länder
Allra helst långt hemifrån

Jag hoppas att någon kan ha nöje av texterna –
låna dem gärna. Tänk bara på att ingen av de
ursprungliga upphovsmännen är det minsta
tillfrågade.

Om vi får leva och ha hälsan kanske de dyker
upp igen i någon modifierad form till 25-års-
jubileet, så träna gärna!

En händelserik Österrikeresa

Text och bild: Ulla Johansson

Efter första världskriget rädde nöd i Europa. Från krigshärjade länder kom hjälpsökande till Sverige.

Till min mormors hem kom 1920 en flicka från Wien, 12-åriga Grete. Hon var undernärld och behövde "äta upp sig". Hon var mindre än ett år i Sverige och hon kom aldrig någonsin tillbaka till vårt land. Men hon höll flitig brevkontakt med sin värdfamilj, främst då "syskonen" d.v.s. min mor och hennes systrar.

När jag var barn talade min mamma ofta om Grete, som nu åter drabbats hårt av andra världskriget, hon förlorade sina föräldrar och senare också sin man. En av mina mostrar besökte Grete i Wien en gång, annars var det bara brevkontakt.

När jag 1979 förberedde en resa till Österrike bad jag min mor skriva och fråga om hon ville ha besök. Jo då, Grete ville. Tyvärr kunde jag inte övertala min mamma att följa med på resan, men jag och min då 6-åriga dotter åkte med tåg. En tågresa som blev nog så dramatisk.

Vi åkte sovvagn genom Danmark. Plötsligt kom Anneli storgråtande in i kupén med blodet rinnande om handen. Hon hade klämt långfingret i en fällstol i korridoren. Det såg otäckt ut, fingret var sönderklämt ända in till benet. Jag hade första förband, turligt nog, för sovvagnskonduktören hade inget förbandsmaterial.

Under tiden åkte vi ombord på färjan vid Rödbby och jag frågade efter läkare på båten.

- Nej vi har ingen läkare, men förste steward är bra på sår! blev svaret. Han fick titta, men han skakade på huvudet. "Nej det här måste en läkare ta hand om!" Man frågade i högtalare efter en läkare och två semestrande doktorer kom och tittade. Samma resultat.

- Det här måste sys inom fyra timmar. Vad skulle vi göra nu? Jo, från båten ringde man lasarettet i Puttgarten i Tyskland och då vi kom till hamnen väntade en ambulans vi kajen. Jag hade packat allt vårt bagage i kupén och så gick vi till ambulansen. En sjukvårdare tittade på skadan:

- Nej, det här måste vi upp till lasarettet med!

- Hinner vi med tåget då, det står i Puttgarten en halv timme?

- Kanske, sa han och vi åkte.

Aldrig, vare sig förr eller senare, har vi blivit så varmt och väl omhändertagna som på detta lasarett. Vi visades genast in till en äldre läkare som tittade på såret.

- Ja, det ska vi se, sa han.

- Hinner vi med tåget om en halv timme? frågade jag.

- Nej det går inte, fingret ska röntgas också, svarade han.

Jag bad sjukvårdaren ringa stationen och be dem ta av vårt bagage. Min

unge blev orolig. Sys det lät farligt. Hon fick en spruta, men fick inte se på operationen.

- Vad gör han, vad gör han!? jämrade hon sig.

- Nu syr han sa jag. En suck av lättnad. Han sydde och det gjorde inte ont. Doktorn muttrade en del, det var svårt att sy för fingret var ju så litet. Då röntgenplåten granskats och godkänts av doktorn frågade jag om vi kunde fortsätta vår resa.

Ja visst, och stygnen ska tas om 10 dagar, sa den snälle doktorn. Jag bad en sköterska ringa efter taxi åt oss. Då vi kom ner till gatan stod ambulansen framkörd och de glatt flinande ambulanskillarna skjutsade oss tillbaka till stationen. Inte ett öre kostade hela denna operation, jag behövde bara visa mitt svenska sjukassekort. I stationshuset stod allt vårt pick och pack och personalen här lastade det och oss på en eltruck och med den fick vi åka ner till tåget. Toppen, både ambulans och eltruck på samma dag. Med ett lokaltåg kom vi så sakteliga till Hamburg och där skulle vi klockan 24 byta till Münchentåget. Anneli hade somnat och måste väckas. Nu var hon trött, sur och hade ont i fingret. Upp för trapporna och ner igen med allt bagaget och en skrikande unge allt medan högtalarna ropade ut: "Resande till München, tag plats!" Vi störtade ombord på sista vagnen och tåget gick. Men här hade

Anneli på vandring bland bergen i Tyrolen.

vi varken sov- eller sittplats, det var fullt eller reserverat överallt. Till slut hittade jag ett par platser med reservation från Mannheim i södra Tyskland och förstod att där kunde vi sitta till gryningen. Anneli fick smärtstillande och somnade.

Vid 6-tiden på morgonen hade jag funnit ett par platser åt oss. Nu var Anneli pigg och glad igen. Att fingret var i paket tycktes inte störa henne. Vi fortsatte till Salzburg, stannade några dagar hos min vän Willy, som hade en 5-årig dotter och de två ungarna lekte bra tillsammans, tydligen inga språksvårigheter. Sen blev det Salzburg med utfärder. Roligast för Anneli var nog saltgruvorna för där fanns rutschkanor mellan nivåerna. Mest spännande för mig var isgrottan, linbana högt upp, sen vandring i den mörka grottan upplyst bara med magnesiumfacklor. Glittrande ispelare, isfigurer och istappar – ett verkligt kung Bores palats, men kallt!

I Wien mötte Grete. Hon förstod skri-

Helgonprocession i byn Axum i Tyrolen

ven svenska, men inte svenskt tal, så jag fick rådbråka min tyska, och jag berättade så mycket jag kunde för Grete om hennes "Sverige-systrar". Grete tog väl hand om oss, vi fick sova på hennes hörnsoffa och hon guidade oss i staden. Vi tittade på så många vackra kyrkor att min unge till slut sa: "Inga mer kyrkor!"

Betydligt mer roande var Lipizzanerhästarna och det stora parisershjulet och så slottet förstås, Schönbrunn. Där var proppfullt med turister, Anneli ålade sig fram bland människorna och spanade, kom åter och meddelade: "I nästa rum ska du fotografera, där är det bara guld!"

Det var med saknad vi lämnade gamla Grete när veckan var slut. Då reste vi till Tyrolen. Där hade jag boktat in en bondgårdssemester i en liten by som hette Axum. Där som oftast i Tyrolen var ladugård och böningshus sammanbyggda. Vi fick ett rum med balkong och vy mot alperna. Värdfolket var i tre generationer. Morfar skötte korna, mormor köket, mor

uthyrningsrummen, far var glasblåsare, tonårsbarnen studerade och hjälpte till på gården. Det finns mycket roligt för ett barn på en bondgård och varje kväll gick Anneli iförd sin rosa babydollpyjamas ner till köket och sa: "Gute Nacht, schlaf gut!" Mäkta populärt.

En dag var det helgonprocession i byn. Folk hade sina vackra byggedräkter och man bar

helgonbilder och standar runt i byn med mycket musik till. Far i vår gård, glasblåsaren, blåste tuba. Vi gjorde utflykter med tåg, buss och linbanor upp bland alperna och vandrade, plumsade i snö mitt i sommaren och beundrade de fantastiska vyerna.

En resa med smalspårigt tåg i Zillertal blev underhållande. Konduktören på tåget skojade med Anneli. "Inga örhängen? Jag kan hjälpa till och klippa hål i öronen!" dramatiserade han till Annelis skräckblandade förtjusning. Innan vi åkte hem med tåget köpte jag ett par clips till henne och hon visade stolt konduktören. Han studsade, men fann sig: "Då kan jag klippa hål i näsan istället!" Våra medpassagerare gapskrattade.

Hur gick det med fingret då? Jo, en österrikisk doktor tog bort stygnen, inte smärtfritt och han tog bra betalt. Hemresan med tåg till Sverige däremot gick helt smärtfritt.

Jag träffade aldrig mer Grete, men hade brevkontakt med henne ända till hennes död många år senare.

Skomer Island – ett smultronställe i Wales

Text och bild: Margareta Jonsson Zelleroth och Dag Jonsson

Vi hade bestämt oss, vi ville verkligen se lunnefåglar. Eftersom de inte längre finns i Sverige var det bara att bestämma sig för vart vi skulle åka.

Lunnefågel på Skomer Island.

Det blev till sydvästra Wales. Där ligger en liten ö som heter Skomer Island. Det är ett naturreservat som också drar många fågelskådare.

Det är maj månad och vi har tagit oss till Wales. Tidigt en morgon går vi ner till den lilla hamnen på fastlandet där båten avgår. Kön är lång. Dagen innan gick ingen båt ut till ön p.g.a. dåligt väder, så nu finns många som vill dit. Båten tar endast 50 passagerare, så den får köra skytteltrafik. De flesta besökare är från Storbritannien, men många andra europeiska länder är representerade. Naturligtvis är många av besökarna fågelskådare med stor utrustning och förväntansfulla blickar.

Det finns många fågelarter på ön, bl a tordmule, mäsar, trutar, och grisslor. Vårt mål är lunnefågel. Vi träffar inte på så många, men de få vi får se kan vi beundra på nära håll under ganska lång tid. Det är dags för bobygge. Lunnefågeln inreder en håla i jorden med torrt gräs och vi ser hur fåglarna kommer flygande mot sitt blivande hem med grässtråna på tvären i näbben. Det är en ganska liten fågel, ungefär samma storlek som en kaja. Det är som att sitta på första parkett på teatern och beskåda en le-

Lunnefågel med bomaterial.

vande föreställning när lunnefågarna utan paus hämtar bomaterial. Det blir en lång och underhållande sittning.

Vi passar naturligtvis på att se resten av ön också. Det är liten och stigen runt ön är bara en dryg halvmil lång. Britterna är alldeles yra av glädje för

att det idag finns sål vid norra udden. Vi, som har sålar att beskåda i Stockholms skärgård, fortsätter dock att spana in lunnefåglar. Vi sätter oss på en udde och avnjuter vår medhavda lunch medan vi hör dånet från atlantvägarna, som slår mot klipporna.

Det är inte bara djurlivet som är värt ett besök den här tiden på året. Stora delar av ön är täckt med blue bells (blå hyacinter) och det är så vackert så man nästan tappar andan. Det är en strålande vacker, solig vårdag med himmel, hav och hyacinter i olika blå nyanser. Det finns många andra blommor också,

mycket sevärda, men just de olika blå tonerna är oförglömliga. Paradiset kan inte ha varit vackrare!

Det här är ett smultronställe, en av de vackraste platser vi sett och en semesterdag som vi aldrig glömmer.

Indianer och ruiner i Ecuadors Amazonas

Text: Kjell Linnér

Detta är den andra av två artiklar från Ecuador. Den första publicerades i Briefing nr 65 och 66.

Fortsättning från föregående nummer Indianer och ruiner i Ecuadors Amazonas

Text: Kjell Linnér

Vid ett hus i backen ovanför byn hade en av männen vid grävning påträffat en stor vacker amfora, vilken vi hade sett i Jima. Den var spansk och från slutet av 1500-talet. Så vi var kanske inte de första européer som varit här. Alldeles där vi satt mitt i byn hade samme man vid grundgrävning för ett hus stött på en indiagrav. Han försvann in i huset och kom efter en stund ut igen med tre underbara små kopparnålar och bitar av ett lerkärl, vilket krossats vid arbetet. Nämlarna liknade mycket de som inkaindianerna bar, vilka dock brukar vara väsentligt större. Mannen hade också en liten flaska med guld, som han vaskat fram ur älvstrandens sand.

Senare på dagen vandrade vi till några nybyggen på andra sidan floden, där gamla överväxta stenhögar visat sig vid skogsavverkningen. De var helt tydligt upplagda av människor för länge sedan! I sluttingarna kunde jag urskilja gamla terrasseringsgrävningar. På återvägen stannade vi och badade i älvens klara, verkligt kalla vatten, som kom uppifrån de höga ber-

gen. Sanden glimmade som av guld. Kanske var guldet en av orsakerna till de gamla kulturlämningarna i dalen. Tidigt nästa morgon lämnade vi San Miguel, eftersom vi fick möjligheten att rida på varsin mulåsa. Den steniga, leriga stigen följde den branta djungelklädda dalsidan, som ofta stupade lodrätt ner mot Cuyesfloden långt under oss. Vi skulle ideligen korsa små sidodalgångar med forsande bäckar längst ner och stigen gick därför upp eller ned hela tiden. Djurens ägare, två män som bara drack sprit under resan ansåg tydligen att det gick för sakta särskilt nedför. De skrek och slog de arma djuren med käppar så de skuttade nedför den livsfarliga stigen. Jag valde snart att sitta av och gå i stället.

Mitt på dagen var vi framme vid byn Ganazhuma, där vi fick bo hos en äldre "colono", nybyggare, som hette don Viche. Dagshettan var svår, men nätterna ännu kyliga då vi fortfarande befann oss ett par kilometer över havsnivå. På gården fanns många husdjur, hundar, lurviga små grisar, kaniner, marsvin och höns. Marsvinen äter man här. Gubben själv var bl.a. guldgrävare, så efter en välbehövlig siesta lånade vi hans vaskfat för att pröva vår lycka i älven. Jag

hade redan lärt mig att vaska fram guld ur Napoflodens sand längre norrut och nu glimmade några små guldkorn i fatets botten vid varje vaskomgång. Vaskfaten i Ecuador är stora och av trä och i sig själva flera kilo tunga och eftersom man fyller dem med sand under proceduren är man ganska utmattad efter ett par timmars slit i värmen. Guld tycks finnas mer eller mindre i alla vattendrag som från Anderna rinner ner mot Amazonas. I norra Ecuador sysslar mest indianer med denna verksamhet, här nere övervägande nybyggare. På kvällen förhörde vi oss om eventuella ruiner i närheten. Jodå, nästa dag skulle någon säkert visa oss en hel del intressant.

Det var svårt att sova den natten. Förväntansfulla intog vi tidigt vår frukost och packade ner våra kameror och en "machete", djungelkniv, i ryggsäcken. En yngling dök upp ur morgondunklet. Han skulle vara vår guide i dag och erbjöd sig att bära ryggsäcken. Han pekade mot en djungelklädd bergskam, högt ovanför dalen, dit morgonsolen just nått. Vi började klättra och var snart blöta av svett, trots den svala morgonluften. På den obetydliga stigen nere under den fuktdrypande, lavbehängda bergsregnskogen rädde hela tiden skymning och vi såg ingenting av omgivningarna på hela vandringen upp, vilken tog en timme.

Andfådda och med bultande hjärtan nådde vi krönet. Vi såg åt olika håll, utan att upptäcka annat än skog. Guiden gick några meter och böjde undan snären och där skymtade verkligen en stenmur, helt

övervuxen av vegetation. Tröttheten var som bortblåst, vilken spännande känsla! Vi började delvis röja undan grönskan från anläggningen för att kunna bilda oss en uppfattning om storlek och form. Det visade sig vara en oval befästning, ungefär 30x20 meter och med 2-3 meter höga murar av kallmurade stenhällar. På södra sidan fanns en ingång, på ett par ställen skottgluggar. Uppe från kanten skymtade den bedövande sköna utsikten mellan träden. Vi såg uppåt dalen hela vägen vi kommit, åt sydöst slingrade sig älven ner mot låglandet.

När vi återhämtat oss, undersökte vi omgivningarna. 150 meter längre in på bergskammen låg ännu en befästning, rektangulär till formen. I denna fann vi rundade slungstenar och keramikskärvor. I dess anslutning kunde jag ana diken i terrängen. Guiden berättade att fler ruiner fanns i närheten. Han kände dessutom till minst 12 platser med liknande anläggningar längs dalen, de översta ungefär ovanför San Miguel, de nedersta nära Gualaquiza. Han kände även till arkeologiskt intressanta grottor. Landet är mycket rikt på grottor, de flesta vetenskapligt helt utforskade. Jag hade i Napoprovin sen besökt ett område översälat med grottor och trängt in i några, de längsta utmejlade av underjordiska vattendrag. De är alla droppstensförsedda och bebodda av fladdermöss och väldiga, finlemmade, rödaktiga jättespindlar. De som har rinnande vatten är ofta bebodda av mörkerlevande, genomskinliga små fiskar. I mynningen av ett par grottor hade jag

funnit keramikskärvor och avslag av obsidian, vilket är vulkaniskt glas och motsvarar vår flinta.

I de övre delarna av Oriente, där berggrund eller grövre stenmaterial finns tillgängligt finner man olika fornyfynd av sten. Vanliga är stenyxor i olika former, ofta T-formade och mycket vackert polerade. Man känner ej till deras ålder. En del är säkert mycket unga, då isoletrade indianfolk tills helt nyligen använt eller ännu använder stenyxor, medan andra utan tvekan är mycket ålderdomliga. Varken yxor eller andra föremål av metall från tidigare epoker är någonsin påträffade nere i Orientes lågland, däremot 3000-4000 år gammal keramik bl.a. i Gualaquizatrakten. Uppe i bergen och nere vid kusten hittar man däremot i förspanska gravar yxor och andra föremål av metall, främst koppar. De i San Miguel framgrävda kopparnalarna har därför troligen inget samband med Amazonasindianer utan snarare med någon höglandskultur som trängt ner dit. Möjligen hör även befestningarna i dalen till denna kultur.

Vi tog en annan väg ner till dalen för guiden ville visa oss något. Efter en stund kom vi ut på en röjning med ett hus och här såg man tydligt hur sluttningen var terrasserad i gammal tid. Rester av en stenlagd väg syntes ställvis. I huset förevisades talrika malstenar och handkvarnar samt keramik, allt hittat i närheten av nybyggaren. Jag upptäckte också några "tolas", anlagda jordhögar som antingen döljer gravar eller

haft en annan funktion. En våldsamt åskkur rensade luften inför den fortsatta nedstigningen.

Ännu ett par dagar tillbringade vi på platsen innan vi fortsatte nedåt dalen till fots. Snart var vi nere i den tropiska zonen och nu stötte vi på hyddor bebodda av shuaras, som jivaroindianerna kallas i södra Ecuador. Vi ville dock pröva hur det var att sova i tält, som jag hade med mig från Sverige. Eftersom nätterna nu var varma var det svårt att sova i tältet. Första natten stal något djur vårt nyförvärvade förråd av bananer och ägg, av vilka vi fann rester en bit bort.

Vi närmade oss vandringens slut. I en liten lagun bredvid floden såg vi en vackert tecknad boaorm, ungefär tre meter lång. I den största byn längs vägen, Nueva Tarqui, släckte vi törsten med öl, visserligen ljummen, men ändå – härligt! Efter ytterligare några timmar nådde vi en hängbro överfloden. På andra sidan började riktig bilväg. Efter lång väntan kom äntligen en skåpbil krångande på den ojämna vägen. En stund senare körde vi in i den lilla djungelstaden Gualaquiza med några tusen invånare, lokal elektricitet, tre små billiga hotell och fyra enkla restauranger. För oss kändes platsen som en storstad. På hotellrummet delade vi upp våra ägodelar och guldet förstås. Redan nästa morgon skulle vi skiljas. Bruno hade brättom till arbete i Rio de Janeiro. Vårt gemensamma äventyr var slut, men mina egna äventyr i landets olika delar skulle fortsätta länge än.

Men det är en annan historia.

Att köpa souvenirer

Text och bild: Margareta Jonsson Zelleroth

Visst vill vi ibland ta med minnen hem från våra resor, något utöver intrycken och fotografierna. Helst skall det vara något som går att använda, t ex ett klädesplagg, en väska eller ett smycke. Något att förtära kan också locka, t ex kaffe, thé eller kryddor.

När det kommer till prylar blir det genast svårare. Prylar finns det ofta ett stort och variationsrikt utbud av och ibland faller vi för frestelsen att köpa en stor, tung och onödig sak som sedan med svårighet forslas hem i handbagaget. Sedan kommer det verkliga problemet. Var skall den placeras? Vartenda skåp är redan fyllt till bristningsgränsen, väggarna är redan täckta med tavlor och andra dekorationer och i hyllorna står redan dubbla rader med böcker och pryttlar. Man suckar djupt och undrar hur detta skall lösas. Efter ett par veckor eller månader är problemet fortfarande olöst och prylen kvar i en påse i hallen.

Hur undviker man detta? Så här har vi löst det. En "onödig" pryl skall vara så liten och lätt att den kan hängas i julgranen, annars får den inte inköpas. Det är inget krav att vi till varje pris skall hitta något så litet i varje land. Hittar vi inget som passar, ja då får det vara. Hittar vi något, ja då är det bra. För varje år får vi fler och fler prydnader att hänga i granen och visst är den överbelastad, sedan länge till och med, om man skall vara ärlig. Förutom vanliga svenska

prydnader i form av kulor, tomtar, äpplen och glitter har vi våra souvenirer från olika platser. Det finns ulliga får från Nya Zeeland, små täljda trädjur från Tanzania, emaljarbeten i form av häst och kolibri från Kina, halmprydnader från Grekland och Kina, målade degfigurer i form av indianer, granar, åsnor och fåglar från Ecuador, träfigurer från Mali, flätade små korgar från Laos och Oman, figurer av rotträdar från Ecuador, glasänglar från Wales, leksakshäst från England, lokomotiv från Danmark, älg från Alaska och frökapslar från Nya Guinea. De sistnämnda har dubbel funktion, de kan vara halssmycken också.

Vid något tillfälle har vi fått sylriga kommentarer om att frökapslar från Nya Guinea verkligen inte passar i en julgran. Varför inte? Vi pyntar ju gärna med svenska frökapslar (= gran- och tallkottar). Ingen större skillnad, eller hur? Det bästa med vår överfyllda gran är alla minnen som väcks till liv. Helt plötsligt minns vi händelser i de olika länderna, vad vi gjorde den dagen vi köpte prylarna, människor vi träffade osv. Det blir mycket prat om resor kring jularna.

Vad är då fördelen med att köpa julgransprydnader? Jo, de tar inte stor plats, de är i regel billiga och de är lätta att frakta hem. Under drygt elva månader per år förvaras de undanstoppade i en kartong, men är till stor glädje de

Lokomotiv från Danmark
och häst från England.

veckor under året de är framme.

Visst ser vår gran lite konstig ut i somligas ögon, men vi själva älskar den naturligtvis. Detta dekorationssätt är inget för en "trendnisse" som vill följa modet beträffande heminredning och julgranars utseende. Ena året skall det

vara en blågrön, kraftig kungsgran med enbart silverkulor för att nästa år vara en vitsprayad gles gran med svarta och/eller rosa kulor.

Det finns säkert många som det skulle passa att bara köpa småsouvenirer till granen. Oavsett om man är en resenär i mogen ålder och redan har hemmet fyllt av minnessaker eller är en ung globe-trotter som vill ha lätt packning på långresan, så är detta en lösning. Nästan varanda liten sak väcker minnen till liv. Om vi har någon favorit? Det är svårt att välja något, men visst blir man alldeles varm i hjärtat när man beundrar den lilla utskurna träfiguren vi köpte i dogonbyn i Mali och minns alla upplevelserna där, alltifrån den fascinerande maskdansen som invånarna framförde för oss besökare till min egen vurma när jag skulle

klättra ner från tältet på hustaket till marken på en "hönsapinne".

De små trädjuren från Tanzania påminner om de fantastiska upplevelserna på safariturerna, bl a en stor och mått lejonflock som slöade i solen och en arg sint elefanthanne som nästan lyckades hindra oss från att lämna parken vid stängningsdags. Visst minns vi de intensiva färgerna på marknaden i Otavalo när vi ser de små indianfigurerna av deg. De små skira glasänglarna från Wales inköptes i ett hörn i en enorm, fuktig, mörk, nersliten, nästan spöklik katedral som inte lockade till ett långt besök, men där landskapet och människorna runt omkring var fantastiska. Här var det nog vi som räddade änglarna till en ljusare tillvaro. Vi har vid något tillfälle lyckas köpa en verkligt användbar pryl. På Madagaskar hittade vi en liten räkräl som i synnerhet barnen använder vid fiske i bäckar. Den är alltsedan hemkomsten vår brödkorg.

Även mindre lyckade köp har gjorts, men allt kan vändas till det bästa. I Kina hittade vi decimeterhøga figurer ur terracotta-armén. Det var svårt både att fixa hänganordning och att se de mörka figurerna i granen, så det blev en annan lösning. Nu står de vid vår fina julkrubba, ett slöjdarbete från Dalarna. De är ju från början skapade för att vakta en högt uppsatt person och ett mer hedrande uppdrag än att vakta en julkrubba kan väl denna armé inte få. Krubban väntar förresten tillökning till julen. När vi hade SGS-träff i Rättvik i våras passade vi på att beställa komplettering i form av två kameler och ett lamm som vi hoppas anländer lagom till jul.

Resemästarens sidor

Nu är Pitcairn-resenärerna hemma efter en oförglömlig resa med Anders Källgård. Vi ser fram emot att se bilder på träffen i vår! Mekong-resenärerna är också tillbaka i Sverige efter en fin resa, men med oväntade regn och oväder fick de mer än sin beskärda del av strapatser. Tur att det var resvana SGS-are i gruppen och vår rutinerade ledare och arrangör, Magnus Andersson, som höll i resan!

Vår svenska krona har dykt jämfört med de flesta valutor. Priserna nedan har vi fått innan kronkursen föll. Därför kommer de flesta av SGS-resornas pris att påverkas. Alla hoppas förstås att kronan ska återhämta sig så att eventuella valutatillägg blir så små som möjligt.

I detta nummer presenteras inte några nya resor, men efter vårträffen hoppas jag kunna locka med ännu en spännande SGS-resa!

Läs mer om SGS-resorna på vår hemsida, www.sgsresa.nu! Du kan också ringa respektive arrangör för att få program eller anmäla dig.

Lotta Borgiel, Resemästare

Kalendarium

Kryssning på Donau

20-30/4 2009

15/4-1/5 för

tågresenärerna

En plats i herrhytt kvar!

Kryssning på Grönland

28/5-4/6 2009

Boka NU! 4 platser kvar.

Scilly-öarna

9-16 maj 2009

3 platser kvar!

Det andra Kina

2-19/10 och

9-26/10 2009

1 plats kvar den 9 okt!

Klassiska Burma

20/1-3/2 2010

4 platser kvar!

JUBILEUMSKRYSSNING PÅ DONAU

Årets kryssning var mycket uppskattad och styrelsen har därför beslutat upprepa resan. Då får alla som inte kom med i år får chans att delta! Denna gång blir resan om möjligt ännu mer spännande. Den går från Sofia till Wien och kommer ha sin tyngdpunkt på Balkan. Nytt är också att vi besöker Vuckovar i Kroatien.

Det blir således inte mindre än sju länder (Bulgarien, Rumänien, Serbien, Kroatien, Ungern, Slovakien och Österrike) som vi besöker. I fem av dessa besöker vi huvudstaden (Sofia, Belgrad, Budapest, Bratislava och Wien). Åker du tåg kommer du dessutom att besöka huvudstäderna Berlin, Prag och Bukarest. Glädjande är också att Kjell-Albin Abrahamson kommer med som föredragshållare.

Datum: 20–30 april 2009 (15 april–1 maj 2009 för tågresenärerna)

Antal deltagare: max 88

Färdledare: Magnus Andersson och Lotta Borgiel

Föredragshållare: Kjell-Albin Abrahamson

Bokning: Gränslösa Resor, tel 0151-20900, e-post lotta@granslosaresor.se

Arrangör: Magnus Andersson Expeditions i samarbete med Gränslösa Resor AB

**En plats i
herrhytt kvar!**

KRYSSNING PÅ GRÖNLAND

Miss inte denna fina resa med Susanne som färdledare! Hon är gift med en grönländare och kommer att visa er livet på Grönland. Hon har mycket att berätta! Vi kombinerar Grönlands huvudstad Nuuk med den unika kultur som finns där med Ilulissats fantastiska miljö av isberg vid den stora isfjorden. Två dagar kommer att tillbringas i huvudstaden Nuuk som är ett modernt centrum, med många goda restauranger och med ett stort kulturellt utbud. Vi kommer att resa med båt till Ilulissat där det finns gott om tid att titta sig mätt på de jättelika isbergen i isfjorden. Besöket inleds med en stadsvandring. Det kommer

även att göras en vandring till den gamla boplatsen Sermermiut, där vi om vädret tillåter äter vår lunch medan vi tittar ut över de jättelika isbergen och inser naturens storhet. På vägen till Ilulissat så anlöper vi med kystskeppet ett antal städer där vi även hoppas hinna med en kortare guidad stadsvandring i Sisimiut. Vi kommer med hjälp av vår guide, Susanne, att under dessa dagar uppleva en hel del av vad Grönland av i dag har att erbjuda när det gäller kultur, stadsliv och natur.

Pris (SEK) per person: 26.500:-

Datum: 28 maj–4 juni 2009.

Antal deltagare: Max 16

Bokning: Monika Larsson, Grönlandsresor AB,
tel 08-556 269 70,

e-post monica.larsson@gronlandsresor.se

*4 platser kvar.
Boka senast 9
mars! Därefter
på förfrågan.*

SCILLYÖARNA – EN NATURRESA

Det är bara tre platser kvar på denna fina naturresa till Isles of Scilly längst ut i havsbandet! Med båt och till fots ska vi utforska öarna. Här är klimatet mildt och öarna har varit bebodda sedan urminnes tider. Idag bor här bara drygt 2 000

människor och det är bara 5 av öarna som är bebodda. De andra 51 bebos av sälar och fåglar. Under en vecka ska vi upptäcka öarnas spännande historia genom de rikliga arkeologiska lämningarna och njuta av vandringar i den enastående naturen, rika floran och fågellivet. Mellan öarna färdas vi med båtar. Vi har kunniga lokala guider och SGS-aren Isabel Olesen som planerat resan blir vår ciceron.

Datum från Newquay: 9–16 maj 2009

Antal deltagare: 8–11 SGS-are

Preliminärt pris från Newquay, England: 10 900 kr (Vi hjälper gärna till med resan till Newquay!)

Ledare: SGS-aren Isabel Olesen som planerat resan kommer också att leda gruppen

Bokning: Gränslösa Resor, tel: 0151-20900 (9.00-15.00), e-post: lotta@granslosaresor.se.

3 platser kvar!

DET ANDRA KINA - TAIWAN, HONGKONG & MACAO

Följ med Jörgen Fredriksson, sinolog och delägare i Världens Resor, på en resa till Taiwan som avslutas med några dagar i Hongkong och Macao. Taiwan är en av Asiens mest underskattade turistdestinationer. Här finns berg som mäter 4 000 meter, underbara teodlingar, tropiska öar, korallrev, fina vandringsleder och bra stränder. Lägg därtill världens högsta byggnad, ett riktigt rikt kulturliv och häftiga kvällsmarknader så har vi ett land som erbjuder det mesta. Från svenskt

håll har det aldrig arrangerats en resa till Taiwan tidigare, så det blir en riktig pionjärresa där vi rör oss med de supersnabba Shinkansentågen, på den smalspåriga järnvägen upp i Alibergen, med hyrda bussar och båtar till de tropiska öarna Gröna ön och Orkidéön. Vi möter många av Taiwans olika folkslag under resans gång.

Resan avslutas med några dagar i Hongkong och Macao. I Hongkong åker vi upp till Victoria Peak och bländas av neon och 8000 skyskrapor som trängs om utrymmet nedanför. I Macao går vi på promenad genom de nyrustade gamla stadsdelarna och njuter ett glas *vinho verde* på en bar vid havskajen.

Natur och kultur på Stora Karlsö

Kurs med Rolf Jacobson | 29-31 maj 2009

Grisslor, orkidéängar, sångfåglar och en underbar
plats där stilhet och lugn möter äventyr.

Fredag till söndag, halfpension och båttransport: 3 995:-
Läs mer på GotlandNature.com eller ring 0733-76 18 97.

GotlandNature.com
NATURUPPLEVELSER PÅ GOTLAND

Preliminärt pris: 28 800 kronor
Preliminärt datum: 2–19 oktober och 9–26 oktober 2009
Antal deltagare: 10 – 16 personer
Färdledare: Jörgen Fredriksson på första avgången
Arrangör: Världens Resor, tel 08-669 55 25,
e-post jorgen@varldensresor.se

1 plats kvar den 9 okt!

KLASSISKA BURMA

Följ med Världens Resor och Jörgen Fredriksson på en mycket spännande resa till Burma. Gamla kungadömen i ruiner blandas med omtumlande och livliga städer. Vi möter en spännande historia, såväl i dåtid som i nutid.

Under fyra dagar färdas vi på Irrawadyfloden och bor ombord på nyrenoverade RK Pandaw. Vi chartrar denna båt som ursprungligen är från 1947 och nästan komplett i teak. Vi bor i trevliga hytter med dusch och toalett. Från båten gör vi strandhugg i gamla huvudstäder och krukmakarbyar. Ombord på däck får vi föreställningar med lokal marionetteater och en dans- och teater föreställning av landets bästa utövare.

Vår resa börjar i den starkt kolonialt präglade staden Rangoon där vi bor på gamla anrika Strand Hotel.

Under resans gång kommer du också till Inlesjön i Shanstaten och det märkliga Mt Popa som är hemvist för *nats* Burmas folkliga tro. Vi färdas sedan med båt från Bagan med sina 2000 sandstenspagoder till

Mandalay där vi med hjälp av tolkar rör oss i små grupper och utforskar olika hantverksskrän i staden.

Till den gamla brittiska bergsstaden Pyin Oo Lwin åker vi med ett tåg som zickzackar sig upp i Shanbergen, mellan Avas gamla pagoder åker vi hästdroska och på Inlesjön åker vi med små båtar och ser på ett dimhöljt morgonfiske. Vi vill visa ett Burma som är så mycket mer än de bilder vi sett på tv om juntans övergrepp. Burmeserna är oändligt trötta på att vara isolerat och möter oss med tacksamhet, nyfikenhet och glädje. Följ med du också på en omtumlande resa till ett av världens trevligaste länder.

Datum: 20 januari - 3 februari 2010

Antal dagar: 15 dagar

Resans prel. pris: 39.000 kronor (övre däck), 37.500 kronor (undre däck)

Enkelrumstillägg (ej båten): 3.500 kr

Antal deltagare: 20 - 30 personer

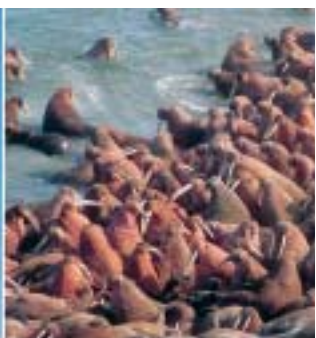
Bokning: Världens Resor, tel 08-669 55 25,
e-post jorgen@varldensresor.se

4 platser kvar!

B

Ave S.G.S., CO Billy Mattsson,
Snickarbacken 8, 150 25 Enköpings
Åkeri

Expedition Wrangelön

EFTER ATT HA KORSAT datulinjen, polcirkeln och Berings sund når vi vårt mål – den mytomspunna **WRANGELÖN**, isbjörnarnas ö. Här finns världens största koncentration av **ISBJÖRN** och **VALROSS**. Här vi tur ser vi också **MYSKOXE**, **REN**, **FJÄLLRÄV** och vita skönheter som **FJÄLLUGGLA**, **SNÖGÅS**, **ISMÅS** och **ROSENMÅS**. Ön har Arktis rikaste flora med många endemiska arter och unika **MAMMUTLÄMMNINGAR**. Ombord spanar vi efter **VIT-**, **GRÅ-** och **GRÖN-** **LANDSVAL** och det är gott om **STORSÅL**, **VIKARE** och **BANDSÅL** på isen. Längs Tjuktjerkusten kan vi få se **VITNÅBBAD ISLÖM**, **BREDSTJÄRTAD LABB** och kanske **SKEDSNÄPPA**.

Mot Wrangelön i fjärran Arktis

Vår färdledare, vetenskapsjournalisten och biologen Henrik Ekman, har tidigare besökt Wrangelön med expeditionen Beringia 2005.

Preliminära resdatum: 5–20 augusti 2009. För information kontakta Anne Stenskög, anne@aventyrresor.se

Under 2008–09 arrangerar Äventyrresor fler djur- och naturexpeditioner över hela världen än någonsin tidigare. Vi färdas alltid bekvämt i små grupper och med kunniga färdledare, vilket ger förutsättningar för nära upplevelser och möten. Varje expedition följer vårt program för **Hållbart resande**.

 Äventyrresor

Hornsgatan 110, Stockholm
Tel 08-3360 69 00 | www.aventyrresor.se